

[Henry Christensen.]

sieelevers Fællesraad; man refererer her en forhandling, man har haft med den højtærede undervisningsminister. Jeg beder om den høje formands tilladelse til et par korte citater. Udtalelserne refereres under overskriften „Bomholt lover økonomisk hjælp til gymnasiasterne“, og det hedder senere i referatet af de udtalelser, repræsentanterne har fremsat til journalisten:

„Så tog vi straks fat om nælden ved at beklage, at hans forslag om „Ungdommens uddannelsesfond“ er blevet barberet i folketingsudvalget, så det ikke kommer til at omfatte gymnasieelever. Ministeren var åbenbart også ked af det, men oplyste, at han senere vil søge gennemført økonomisk støtte til gymnasieelever under en eller anden form.“

For at der nu ikke skal opstå misforståelser i forbindelse hermed, beder jeg den højtærede undervisningsminister bekræfte, at det må være således, at den højtærede undervisningsminister føler sig forpligtet overfor det flertal, med hvilket der blev opnået enighed om dette lovforslag — en enighed, der gik ud på, at loven nu skulle gennemføres i den skikkelse, den fik ved anden behandling, for en 3-årig periode — således at den højtærede minister ikke, efter at have fået f. eks. mit parti med i arbejdet, med til i enighed at gennemføre det foreliggende lovforslag, såsnart loven er gennemført, forsøger, i strid med hvad man blev enig om i udvalget og ved anden behandling, ad andre veje at gennemføre, hvad vi under de givne forhold ikke anså for at være rimeligt.

Jeg vil nødig have, at der skal skabes basis for en urimelig agitation på dette område, og derfor beder jeg altså den højtærede undervisningsminister for klarheds skyld bekræfte overfor os, at den citerede udtalelse ikke kan forstås på den måde, at man vil forsøge snarest muligt ad anden vej at gennemføre, hvad vi blev enige om ikke skulle gennemføres indenfor den fastsatte periode.

Søren Olesen: Jeg har tidligere udtalt betænkelighed ved, at staten skulle udvide støtten til den akademiske ungdom, idet der jo gennem et studium gives adgang til et embede, til en livsstilling, medens ung-

dommen i et frit erhverv foruden en passende uddannelse også må skaffe sig midler til at få selvstændigt erhverv. Jeg er derfor gået imod, at staten skulle udvide sin hjælp til denne fond, og jeg har sagt, at hvis man kunne skaffe midler ad frivillig vej, ved legater, arv o. lign., ville vi naturligvis ikke have noget at indvende derimod.

Nu er 6 mill. kr. årligt, som man her foreløbig foreslår at anvende, og hvoraf en del kommer fra tipspengene, jo ikke i sig selv noget afskrækkende beløb — det vil jeg gerne indrømme. Der er her tale om en nedsættelse af det oprindeligt foreslåede beløb; men det fremgår jo klart, at de 6 mill. kr. kun betragtes som en begyndelse, og derfor må vi forudse, at der stadig vil blive presset på for at få det beløb, staten skal stille til rådighed, forøget, ja, at man i virkeligheden stiller imod det mål, der har været opstillet, at der skal ydes fuld hjælp til studier, d. v. s. ikke alene til undervisning, naturligvis, men også til ophold, således at det skulle kunne lade sig gøre at studere uden selv at betale noget væsentligt dertil — og det er jeg og mit parti imod. Vi mener, det er nødvendigt, at de, som søger at gennemføre et studium, også får en økonomisk byrde, altså selv må bære en del af de omkostninger, der er forbundet dermed. Da man altså kan forudse, at der stadig vil komme krav om forøgelse af disse midler, har vi ment, at vi lige så godt kunne sige fra nu og ved tredje behandling stemme imod dette lovforslag.

Undervisningsministeren (Bomholt): Man ved jo aldrig, hvornår retsforbundet følger en rent principiel, individualistisk linie, og hvornår det går over på samfundssynspunkterne. Jeg havde håbet og troet, at det ærede medlem hr. Søren Olesen til slut ville give samfundssynspunkterne en passende margin, men det har altså ikke kunnet lade sig gøre.

Til det ærede medlem hr. Henry Christensen dette: jeg har haft en samtale med gymnasieelevernes fællesråd. De henvendte sig til mig for at fortælle, at der nu eksisterede en sådan organisation. Vi talte om de spørgsmål, der naturligt melder sig, når gymnasieelever ønsker at tale om deres egne anliggender, og jeg fik gennem samtalen det indtryk, at de stillede sig forstående